

Káromkodás után

*Ha megbántottam volna
— nem hátsó gondolattal:*

*kín égett homlokomra
az bélelt indulattal*

*S csak úgy bánthattam volna
ha létezik — Ha nincs ő*

*amit mondtam morogva
mondta egy szalmacséplő*

*— Ha meg van s mint mesélik
hogy mindenek királya*

*egy dúlt agy dúlt beszédit
ő nyilván megbocsájtja*

*Sőt tán segít is és mint
kértem úgy gondoz engem:*

*asztalt meg ágyat készít
csöndet teremt szívemben*

Légy

Agyoncsapom

*Meleg megint a nap
Kibújt a zugból s egyre boldogabb
De ingerel hogy itt-ott rám repül
Ő légyként: légy én ember: emberül*

Saját ügyem

*Nyomott napok —
Többször jut a halál eszembe:
egyetlenegy
saját ügyem az életembe*

*Ha mint szelíd
érzelmes régi-régi képen
népes család
karéj-köre áll is körémbem:*

*fognék botot
hogy mindenkit tovább zavarjak
akik bután
vagy jószívvel még ott maradnak*

*Saját ügyem —
Hát hadd legyen végképp sajátom
amíg ki s be
mozog a levegő a számon*

*Saját ügyem —
Rejthessem el mélyen magamba
arcát hiszen
arcátlan egyszer föltakarja*

*próbájaként
a lesben álló nagyvilágnak
ahol falánk
szemek csak szégyenemre várnak*

TORNAI JÓZSEF

Pünkösdi lobbanás

*Titokkal-teljes az elutasítás
és titokkal-teljes a visszafogadás
az ember fény-oszlopú házába.
Titokzatos a népek föltámadása,
mikor elérkezik a szabadság Nagypéntekje
és titokzatos a rabszolga-kereszt,
amire a nemzeteket fölfeszítik.*